

på dette grundlag. For at undgå skattemæssig diskrimination mod personer med udenlandsk arbejdsgiver blev der ved indførelsen af beskæftigelsesfradraget givet mulighed for, at de omhandlede lønmodtagergrupper kunne få et tilsvarende fradrag.

Da disse lønmodtagere efter forslaget nu vil blive omfattet af det danske arbejdsmarkedsbidrag, og dermed kan få beregnet deres beskæftigelsesfradrag på dette grundlag, er der ikke længere behov for at opretholde den særlige fradragsbestemmelse. Det foreslås derfor, at den pågældende bestemmelse ophæves.

I indkomståret 2004 vil de pågældende lønmodtagere skulle angive bidragsfri indkomst for tiden frem til udgangen af juni 2004 og bidragspligtig indkomst for tiden efter 1. juli 2004. Beskæftigelsesfradraget for de to perioder kan ikke overstige de ovennævnte grundbeløb, jf. ligningslovens § 9 J, stk. 2.

Til § 3

Til nr. 1-2.

Der er alene tale om konsekvensrettelser.

Til § 4

Til nr. 1.

Det foreslås at imødegå muligheden for utilsigtet anvendelse af reglerne om fremførsel af underskud for personer, som anvender den særlige skatteordning i kildeskattelovens § 48 E, den såkaldte forskerskatteordning.

Den særlige skatteordning går ud på, at forskere og nøglemedarbejdere, som rekrutteres i udlandet til arbejde for en arbejdsgiver i Danmark, kan bruttobeskattes med 25 pct. i en periode på indtil tre år, når forskellige betingelser er opfyldt. De væsentligste betingelser er, at skatteyderen ikke må have været fuldt skattepligtig til Danmark eller begrænset skattepligtig til Danmark af lønindkomst eller indkomst ved selvstændig erhvervsvirksomhed i tre år forud for ansættelsen, og at der skal opfyldes et bestemt krav til vederlagets størrelse.

Kravet er i 2004 et »vederlag i penge« på mindst 56.000 kr. månedligt, hvortil kommer arbejdsmarkedsbidrag/ATP eller udenlandske obligatoriske sociale bidrag. Vederlagskravet gælder dog ikke for personer, hvis kvalifikationer som forsker er godkendt af en offentlig forskningsinstitution eller et forskningsråd.

Det er kun »vederlaget i penge«, der omfattes af 25 pct.-beskatningen. Andre indkomster, som den pågældende måtte oppebære, beskattes efter de almindelige regler. Der kan ikke foretages fradrag i det 25 pct.-be-

skattede vederlag, og udgifter til erhvervelse, sikring og vedligeholdelse af vederlaget kan heller ikke fradrages i anden indkomst. Derimod kan andre fradragsberettigede udgifter fradrages i den indkomst, der beskattes efter de almindelige regler.

Den særlige skatteordning for forskere og nøglemedarbejdere, der rekrutteres i udlandet, blev indført i 1992 med virkning allerede fra 1. juni 1991. Ordningen var dengang udformet sådan, at man kun kunne forblive i Danmark i ét år efter udløbet af de tre år på bruttobeskatning, som i øvrigt dengang var på 30 pct. (Det blev sat ned til 25 pct., da arbejdsmarkedsbidraget blev indført.). Blev man her længere end de i alt fire år, mistede man skattefordelen for den periode, hvor den særlige skatteordning havde været anvendt – det såkaldte efterbeskatningskrav.

En af de begrundelser, der i sin tid blev fremført for at etablere den særlige skatteordning, var, at personer, som opholder sig i Danmark i en tidsbegrænset periode, i mange tilfælde ikke har praktisk mulighed for fuldt ud at udnytte de danske fradragsregler, f. eks. reglerne om fradragsret for renteudgifter af lån i fast ejendom til beboelse, jfr. bemærkningerne til lovforslag L 158, 1991-92. Tankegangen var således, at en midlertidig tilflytter næppe er tilbøjelig til at erhverve fast ejendom og dermed er uden mulighed for at gøre brug af rentefradraget. Dette kunne begrunde den lavere beskatning af denne gruppe.

Imidlertid er efterbeskatningskravet gradvis blevet lempet. Først blev perioden på ét år, hvor man kunne blive i Danmark efter udløbet af de tre år på bruttoskat, forlænget først til to år og siden til fire år. Så blev efterbeskatningskravet i maj 2000 afskaffet for forskere, og med virkning fra 2002 blev kravet stort set afskaffet for alle.

Den grundlæggende forudsætning om, at en person, som anvender den særlige skatteordning, kun opholder sig midlertidigt i Danmark, er således ikke længere til stede. Der er tværtimod nu tale om, at permanente tilflyttere kan gøre brug af ordningen, og dette var netop også hensigten bag den lovændring, hvor efterbeskatningskravet stort set blev afskaffet for alle, jfr. lovforslag L 108, 2001-02, 2. samling. Regeringen anså det – og anser det fortsat – for stærkt u hensigtsmæssigt, at skattereglerne skal kunne tvinge værdsatte medarbejdere til at forlade landet.

Permanente tilflyttere, som gør brug af den særlige skatteordning for forskere og nøglemedarbejdere, vil have samme tilskyndelse som alle andre til at erhverve fast ejendom i Danmark, ikke mindst da der er tale om vellønnede personer. Ganske vist kan renteudgifterne på fast ejendom ikke fratrækkes i den indkomst, der